

عنوان مقاله:

تحلیل حقوق بین الملل دریاها با نگاهی بر جایگاه ایران در زمینه بین الملل

محل انتشار:

فصلنامه حقوقی قانون یار، دوره 2، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

فریده صوفی

خلاصه مقاله:

از نظر جغرافی دانان، دریا به مجموعه فضاهای حاوی آب شور گفته می شود. در حالی که در حقوق بین الملل این فضاها به شرط ارتباط آزاد و طبیعی در سرتاسر کره زمین، دریا تلقی می شوند، لذا توده های آب شور بسته مانند دریای خزر، بحر المیت و دریاچه های بزرگ شور، به لحاظ حقوقینمی توانند دریا باشند. اقیانوس ها در حقوق بین الملل در مفهوم دریا به کار می روند. حقوق دریاها یکپاز شاخه های حقوق بین الملل است که مربوط به روابط بین المللی دولت ها یا سازمان های بین المللی در مناطق مختلف دریایی است، ولی حقوق دریایی از شاخه های حقوق خصوصی داخلی است که بر روابط اشخاص و کشورها در دریا و موضوعات مربوط به دریا ناظر و حاکم است. از جمله موضوعاتی مانند حمل و نقل دریایی، بیمه دریایی، وضعیت حقوقی کشت یها و ایمنی دریاها. اهمیت حقوق دریاها، بی شک بسته به اهمیت دریاها خواهد داشت. در گذشته، دریاها و اقیانوس ها بیشتر به لحاظ راه ارتباطی دارای اهمیت بودند، اما امروزه با پیشرفت تکنولوژی و در نتیجه شناخت بیشتر از منابع دریاها و توان بهره برداری از این منابع، دریاها از اهمیت خاصی برخوردار شده اند و این در حالی است که 9% از مناطق بستر و زیر بستر اقیانوس ها برای انسان ها تقریبا ناشناخته مانده اند. اقیانوس ها در حدود 71% سطح کره زمین را در بر گرفته اند و سرشار از منابع عظیم نفت و گاز، کلوخه های معدنی و مواد غذایی می باشند.

کلمات کلیدی:

حقوق دریاها، آب های داخلی و بین المللی، روابط بین المللی دولت ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/753902>

